

BRINGEN NR UTVIDELSE **

Referanse: Midteng, R. 2018. Naturverdier for lokalitet Bringen utvidelse, registrert i forbindelse med prosjekt Frivillig vern 2017. Asplan Viak notat 14 s.

Referansedata

Fylke:	Buskerud	Vegetasjonssone:	Mellom,- og nordboreal, lavalpin
Kommune:	Flå, Nes	Vegetasjonsseksjon:	Overgangsseksjonen
Areal	4640 dekar	Prosjekttilhørighet:	Frivillig vern 2017
UTM (sentralt):	6711141/522535	Inventør/Firma:	Rein Midteng /Asplan Viak
H.o.h.	574-1000	Dato feltregistrering:	18/19.9.2017

Sammendrag

Bringen utvidelse er et middels stort granskogsdominert område beliggende nord i Vassfaret i Flå og Nes kommuner og består av to separate delområder beliggende 574-1000 m.o.h. og grensende mot Bringen naturreservat. Det søndre ligger i Flå og er på 5453 dekar mens det nordre ligger i Nes, og er på 792 dekar. Skogen ligger i mellom,- og nordboreal vegetasjonssone og i overgangsseksjonen.

Det nordlige delområdet er et mindre smalt område beliggende nedenfor bratte utilgjengelige bergflå, og som stort sett grenser mot skogsbilvei i øst. I delområdet er det mye grov stein. Det søndre delområdet består av nordøstvendte lisider beliggende sør for reservatet, og grensende mot hovedvassdraget i øst. Her finnes flere noe dypt nedskårne bekker uten at det er dannet bekkeløfter samt flere mindre koller.

Berggrunnen består av basefattige bergarter som gir opphav til ordinær og lite krevende karplanteflora. Blåbærgranskog er vanligst utbredte vegetasjonstype, men i det nordlige delområdet er det i tillegg en del høgstaude/småbregne- og svak lågurtskog trolig grunnet forvitring som følge av steinsprang i bergflågene med påfølgende tilførsel av noe rikt sigevann. På platået lengst i vest i det sørlige området, veksler blåbærgranskog med barblandingsskog av typene røsslyng-blokkebær,- og litt bærlyngskog. Bærlyngskog dominerer mye av arealet mot hovedvassdraget i øst. Fattig sumpskog finnes unntaksvis i utkantene av enkelte myrer og som mindre partier langs enkelte bekkene. Her øverst i lisidene finnes en del større fattige jordvassmyrer mens myr ellers i hovedsak opptrer som mindre fattige- og intermediære jordvassmyrer.

Gran er klart det dominerende treslaget i området. Bjørk er det generelt ikke så mye av, men treslaget opptrer i hele området og helst i de mer glisne rike områdene i nord hvor grana har hatt noe problem med foryngelse etter tidligere harde plukkhogster og med konkurranse fra høgstaudeplanter. Furu finnes helst i mer slake eller myrdominerte partier, og i bunnen av dalen, og har en underordnet utbredelse i området. Rogn og selje finnes helt unntaksvis som enkeltrær i partier som elg har hatt vanskeligheter med å nå.

Granskogen er tidligere blitt plukkhogd i flere omganger og urskogsnaer skog ble ikke sett. I det sørlige delområdet anslås det at det i hovedsak er trolig om lag 50-70 år siden forrige plukkhogst, men det finnes her enkelte nyere mindre felt etter gruppehogst eller hard gjennomhogst (fjellskogshogst). I øvre deler av det sentrale midtpartiet finnes et område hvor det historisk har vært lavere hogstintensitet, og et kjerneområde er avgrenset her. Det nordre delområdet har trolig vært utsatt for plukkhogster noe senere enn det sørlige og her finnes også partier som i dag er halvgammel kulturskog etter flatehogst. Skogbildet domineres i sør av svakt flersjiktet granskog i sen optimalfase-tidlig aldersfase, dvs. naturlig forynget middels grovvokst skog hvor herskende trær har en anslått alder på 100-150 år. I hoveddelen av det sørlige området finnes det i hovedsak relativ få trær eldre enn dette, men med økende høyde øker også innslaget av biologisk gamle grantrær på 200-300 år. I slike områder er trærne ofte grove nedlutende vridde greiner, variert og «knudrete» barkstruktur, og her er også innslaget av dødved i form av gadd og lægre i flere nedbrytningsstadier tilstede. I de mer produktive hovedliene er det lite dødved

og helst i form av få ferske og middels nedbrutte lægre og lite gammel gadd. I nord er skogen mer grovvokst pga bedre boniteter og tilførsel av trolig rikere sigevann, men de begrensa mengdene med dødved er nesten utelukkende fersk. Furskogen oppviser i stor grad samme hogsthistorikk/påvirknings med økende alder mot høyden. Her kommer det helst i tilknytning til myrer en del gadd, inkluder gammel kelogadd, mens lægre finnes fåtallig og spredt. Furu har historisk her vært vanligere enn i dag, men pga. manglende brann og hard historisk hogst, har foryngelsen vært svak i nokså langt tid.

Det tilbudte området har verdi for artsmangfoldet knyttet til eldre naturskog og da fortrinnsvis arter knyttet til eldre saktevokste trær, kelofuru (-og læger) og til en begrensa grad for sopp knyttet til liggende dødved av gran. Området er viktig for arealkrevende naturskogsarter, særlig i forhold til fugl. Innslaget av slike arter er dog lavt grunnet tidligere harde plukkhogster.

Området oppfyller i begrensa grad mangler i skogvernet i Norge (Framstad m.fl. 2016), og mangeloppfyllelsen er lav. For fylket sin del oppfylles:

-Forekomster av gammel granskog, gammel furskog med prioritering av forekomster med minst regional verdi (B/**). Mangeloppnåelsen er begrensa med ett slikt område.

-Storområder >10 km². Her er mangeloppfyllelsen god når man ser området i sammenheng med Bringen NR og tilbudt areal i Oppland.

Oppsummert har området isolert sett begrensa naturverdier, men områdets viktigste kvaliteter ligger i muligheten til å kunne etablere et temmelig stort sammenhengende verneområde bestående av i all hovedsak naturskog, selv om denne er til dels temmelig hardt påvirket av eldre gjennomhogster. Sammen med Bringen og Nevlingkollen NR og tilbudt areal i Oppland, har man muligheten til å kunne etablere ett om lag 30 km² stort reservat som med tiden vil restaurere seg mot eldre naturskog. Det har allerede verdi for arealkrevende naturskogarter og selv om forekomstene av arter av sopp- og lav er lave, finnes en god del slike. Disse vil om et reservat opprettes, gradvis få bedre livsvilkår.

Området verdisettes med bakgrunn av dette isolert sett som en svak ** og som ** sett i sammenheng med tilbudt areal i Oppland.

Figur 1. Fjellet Bringen ses, med Buvassdalen til venstre, og hoveddalføret øst for dette til høyre. Bildet er tatt mot nord. Registreringsområdet (forgrunnen) domineres i sør av nokså rolig terreng med framstikkende koller.

Feltarbeid

Området ble registrert 18/19.9.2017 av Rein Midteng (Asplan Viak).

Tidspunkt og værrets betydning

Lokaliteten ble registrert gjennom to feltdager i august under gode registreringsforhold den første dagen, dvs. i oppholdsvær og med god sikt. På dag to var det regnvær uten at det nevneverdig vanskeliggjorde arbeidet. Forut for feltarbeidet hadde det regnet mye slik at Fetjabekken ikke var mulig å krysse, noe som medførte at arealet nord for denne ikke kunne undersøkes. Tidspunktet var godt egnet for registrering av skogstrukturer, vegetasjonssamfunn, treslag, karplanter, lav, moser, vedboende sopp, og trolig relativt god for bakkelevende sopp. Tidspunktet og kunnskapsgrunnlaget anses samlet sett som godt for en korrekt verdisetting av området.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Lokaliteten inngår i arbeidet med frivillig vern i regi av Miljødirektoratet, Fylkesmannen i Buskerud samt Norges Skogeierforbund her representert ved Viken skog.

Tidligere undersøkelser

Det er tidligere gjort enkelte interessante artsfunn i området (av Geir Høitomt, kilde Artskart). Dette er ett funn av huldrestry samt enkelte funn av gubbeskjegg og sprikeskjegg. Det fantes ingen registreringer i form av naturtypelokaliteter i fra før. Arealet mellom Nevlingen og Nedre Grunntjern ble i 2013 undersøkt av Tom H. Hofton i forbindelse med frivillig vern-undersøkelser. Dette arealet ble ikke besøkt på nytt i 2017.

Beliggenhet

Lokaliteten består av to delområder i Indre Vassfaret landskapsvernområde henholdsvis grensende til Bringen naturreservat i nordøst og sør. Det søndre området ligger vest for vassdraget i dalbunnen mens det nordre er et tynt smalt areal øst og nordøst for reservatet grensende til Trytetjern i nord.

Naturgrunnlaget

Topografi

Lokalitetene ligger 574-1000 m.o.h. Det søndre delområdet utgjør et relativt slakt nordøstvendt lisesystem med tre-fire nordøst-sørvest gående mindre dalsøkk uten at de har dannet kløfter. I liene finnes flere utstikkende avrunda koller, men uten at de er så bratte at de har dannet fjellvegger eller stup. I nedre deler av liene er det stedvis ansamlinger av usorterte vegetasjonskledde steinansamlinger inkludert enkelte større steiner. Slik har stedvis forekomster av interessante lavararter (se artsmangfold). I nord finnes større bergvegger hvor det i bunnen av disse er mye grov stein og rasmark, med lite tresettingen. I bunnen av disse og gradvis med avstand til fjellveggen, minker innslaget av grov stein og disse delene er skogkledt. I sør finnes noen få mindre tjern, flere mindre bekker og ei elv (Fetjabekken). Her finnes og flere halvstore og mindre myrer. I sør mangler myr, tjern, vann,- og bekker grunnet blant annet noe bratt terreng og stedvis tykke løsmasser.

Geologi

I nedre deler av området fines glimmerskifer og metasandstein, i midtre søndre deler granittisk gneis. I nord glimmerskifer og metasandstein, stedvis med enkelte amfibolittsoner. Dette er bergarter som gir lavt potensial for krevende plantearter samt bakkelevende sopp. Amfibolitt har et noe høyere innslag av baseioner, slik at særlig der hvor bergarten forvitrer (som i berg), kan det være grunnlag for noe mer krevende arter. I det aller meste av området består løsmassene av morenematerialer av varierende tykkelse som er dårlig sortert og kan inneholde alt fra leire til stein og blokk. Ved Domfet og i det

nordre området er tykkelsene på morenemassene større. På et fåtall framstikkende koller er det tynne usammenhengende morenemasser, stedvis med bart fjell i dagen.

Figur 2.1 nord er det en lengre stor østvendt fjellvegg.

Vegetasjonsgeografi

Lokaliteten ligger i mellom,- og nordboreal vegetasjonssone og i overgangsseksjonen. Dvs. området har et noe tørt og varmt sommerklima. Samtidig fordamper nok nokså mye fuktighet om sommeren og bidrar til lokalfuktige forhold, jf. også funn av fuktighetskrevede lav i området.

Vegetasjon og treslagslagsfordeling

Berggrunnens i hovedsak av basefattige bergarter gir opphav til en ordinær karplanteflora. Blåbærgranskog er vanligst utbredte vegetasjonstype, men i det nordlige delområdet er det i tillegg en del småbregnegranskog i veksling med svakt utvikla høgstaude/storbregne- og svak lågurtgranskog. Disse finnes her trolig grunnet forvitring som følge av steinsprang i bergflågene med påfølgende noe rikt sigevann. Mot Trytetjern er det dominans av bærlyngskog. I sør finnes helt fragmentarisk mindre partier med svak lågurtskog,- og høgstaudevegetasjon. På plataet lengst i vest i det sørlige området, veksler blåbærgranskogen stedvis med barblandingsskog av typene røsslyng-blokkebær,- og i mindre grad bærlyngskog. På enkelte tørrere utstikkende koller finnes lavfurusskog fragmentarisk i de tørreste og bratteste delene. I sør, i tilknytning til vassdraget i bunnen av dalen hvor det er en del tykkere morenemasser, dominerer bærlyngskog. Fattig sumpskog finnes unntaksvis i utkantene av enkelte myrer og som mindre partier langs bekkene. Øverst i lisidene i sør finnes en del større fattige jordvassmyrer mens myr ellers i hovedsak opptrer som mindre fattige- og intermediære jordvassmyrer.

Gran er klart det dominerende treslaget i området. Bjørk er det generelt ikke så mye av, men treslaget opptrer i hele området og helst i de mer glisne rike områdene i nord hvor grana har hatt noe problem med foryngelse etter tidligere harde plukkhogster og med konkurranse fra høgstaude. Furu finnes helst i mer slake eller myrdominerte partier, og har en underordnet utbredelse i området, men ofte finnes enkelttrær i granskogene. Rogn og selje finnes helt unntaksvis som enkelttrær i partier som elg har hatt

vanskeligheter med å nå. Vegetasjonen domineres av nøysomme lyngarter. Hengeving, gullris, smyle og tepperot er vanlig sammen med lyngarter. I øvre deler på myrene finnes for øvrig dvergbjørk. Litt krevende arter som helt fragmentarisk ble sett i sør var teiebær og skogstorkenebb. I nord er noe krevende arter vanlig, og noterte arter er skogstorkenebb, hengeving, hengeaks (svært sjelden), teiebær og skogburkne.

Figur 3. Blåbærgranskog dominerer. Her i midtre liavsnitt i sør (øverste bildet). Under ses småbregnedominert skog i optimalfase (yngre gammelskog) i det nordlige delområdet.

Skogstruktur og påvirkning

Granskogen er tidligere blitt plukkhogd i flere omganger og urskogsner skog ble ikke sett. I det sørlige delområdet anslås det at det i hovedsak er trolig om lag 50-70 år siden forrige stort sett gjennomgående plukkhogster, men det finnes her enkelte nyere mindre småflater eller hardt gjennomhogde partier etter såkalt fjellskoghogst. Det er stedvis en svak avtagende hogstintensitet oppover i høydesoneringsen. I øvre deler av det sentrale midtpartiet finnes et område hvor det historisk har vært klart lavere hogstintensitet, og et kjerneområde er avgrenset her. Det nordre delområdet har vært utsatt for hardere plukkhogster enn det sørlige og her finnes også partier som i dag er halvgammel kulturskog etter flatehogst.

Skogbildet domineres i sør av svakt flersjiktet granskog i sen optimalfase-tidlig aldersfase, dvs. naturlig forynget middels grovvokst skog hvor herskende trær har en anslått alder på 100-150 år. I hoveddelen av det sørlige området finnes det i hovedsak relativ få trær eldre enn dette, men med økende høyde øker også innslaget av biologisk gamle grantrær på 150-300 år. I slike områder er trærne grovere og med grove nedlutende vridde greiner, variert og «knudrete» barkstruktur, og her er også innslaget av dødved i form av gadd og lægre i flere nedbrytningsstadier tilstede. I de mer produktive hovedliene er det lite dødved og helst i form av få ferske og mindre grad middels nedbrutte lægre og lite gammel gadd. I nord er skogen mer grovvokst pga bedre boniteter og tilførsel av trolig rikere sigevann, men de begrensede mengdene med dødved er nesten utelukkende fersk. Sjøtningen er i all hovedsak nokså god, og svakt flersjiktet skog uten innslag av lokale glenner dominerer skogbildet.

Furuskogen oppviser i stor grad samme hogsthistorikk/påvirkningsgrad med økende alder mot høyden. I øvre deler finnes helst i tilknytning til myrer en del grovvokst gadd, inkluder gammel kelogadd, mens lægre finnes meget fåtallig og spredt. Furu har historisk her vært vanligere enn i dag, men pga manglende brann og hard historisk hogst, har foryngelsen vært svak i nokså langt tid. Gamle flere hundre år gamle stubber fra selektiv hogst av furu ses fortsatt, men brannspor er i praksis fraværende.

Figur 4. Nokså sjeldent finnes ferske hogstingrep.

Figur 5. Biologisk gammel skog finnes i all hovedsak innenfor kjerneområdet.

Kjerneområder

Det er kun avgrenset ett kjerneområde, som omfatter det eneste arealet som skiller seg ut med mindre grad av hogstpåvirkning. Denne ligger på én eiendom, og eiendomsgrensa har vært utslagsgivende for den lavere hogstintensiteten her.

Naturtypelokalitet	Kvilarhaugen
Naturtype (DN håndbok 13)	Gammel granskog
Utforming	Gammel høyereliggende granskog
Verdisetting	Viktig (B)
Registreringsdato (siste)	18.9.2017

Innledning: Lokaliteten er registrert av Rein Midteng (Asplan Viak) 18.09.2017 i forbindelse med prosjekt frivillig vern av skog 2017. Beskrivelse og verdisseting er basert på siste utkast av faktaark fra 2015 til DN Håndbok 13 (Direktorat for naturforvaltning 2007) og rødlistestatus for arter følger norsk rødliste fra 2015 (Henriksen & Hilmo 2015).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nedenfor Kvilarhaugen i en nordvendt lise. Midt i området finnes det et avsnitt med en del myr. Lokaliteten grenser mot annen eldre men mer hogstpåvirket skog i sørvest, nord og øst, og ellers mot ikke undersøkt skog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel granskog utforming gammel høyereliggende granskog er aktuell naturtype etter DN-13. Etter NiN-2.1 er dominerende vegetasjonstyper blåbærskog.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eldre noe glissen flersjiktet gammel naturskog av gran i aldersfase dominerer. Skogen domineres av trær i midlere og små dimensjoner grunnet høy høyde over havet og flere har gulrotpreg. Det er spredt-stedvis et nokså høyt innslag av liggende dødved av gran i alle

nedbrytningsstadier, men oftest noe mindre av sterkt nedbrutte lægre, selv om slikt også finnes flere steder. En del grangadd finnes også, inkludert eldre gadd. I klart mindre grad finnes de samme elementer av furu, men da stort sett kun gamle fåtallig spredte lægre og gadd, også av større dimensjoner. Ferskere dødved av furu mangler i stor grad grunnet hogst. Eldre hogst av furu sammen med mangel på brann har favorisert grana. Det er et relativt høyt innslag av gamle trolig >200 år gamle strukturrike graner med gamle vridde nedlutende greiner.

Artsmangfold: Gubbeskjegg (NT) og sprikeskjegg (NT) er relativt vanlig, granseterlav (NT) noe mer sjeldent mens ulvelav (NT) finnes på i alle fall 10 furugadd samt en grangadd (svært uvanlig på gran) i området. Pyrrhospora elabens ble sett på en furugadd. Rosenkjuke (NT) ble funnet på granlæger, gammelgranskål og laterittkjuke (VU) på ei furulåg.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger innenfor et større sammenhengende område med eldre naturskog.

Verdivurdering: Lokaliteten gis verdi B-viktig da det er et lite område dominert av eldre naturskog av gran. Positivt er funn av en sterkt trua art og at det ligger i et større sammenhengende landskap med eldre naturskog. Med grunnlag i faktaark om gammel granskog oppnår lokaliteten lav vekt på rikhet/bonitet, middels vekt på arts mangfold, påvirkning, skogtilstand/habitatkvalitet og høy vekt på størrelse. Dette gir B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen behov for skjøtsel for å ivareta lokalitetens verdier knyttet til gammel granskog.

Artsmangfold

Det tilbudte området har verdi for arts mangfoldet knyttet til eldre naturskog og da fortrinnsvis arter knyttet til eldre saktevokste grantrær og noe fuktig skog, kelofuru (-og læger) og til en begrensa grad for sopp knyttet til liggende dødved av gran. Området er også viktig for arealkrevende naturskogsarter, særlig i forhold til fugl.

Karplantefloraen fattig, og ingen spesielt interessante arter er funnet. Karplantene var avblomstret og i begynnende nedrøtning slik at det ev. kan finnes slike uten at de ble oppdaget. Men mangel på rik berggrunn medfører at området generelt sett ikke er viktig for karplanter, og fattig berggrunn medfører også at potensialet for interessante bakkelevende sopp er lavt. Unntaket kan være i nord hvor det kan være potensial enkelte noe krevende arter. For øvrig var generelt svært lite bakkelevende sopp å se på registreringstidspunktet. Området har fåtallige og spredte forekomster av et fåtall interessante vedboende sopp som rosenkjuke (NT), svartsoneskjuke (NT), rynkeskinn (NT), granstokkjuke, granrustkjuke og gammelgranskål. Men funn av slike arter er svært begrensa og det er et lavt potensial for funn av mer krevende grantilknyttede vedboende sopp. Funn av laterittkjuke (VU) på en furulåg er interessant da det er en nokså krevende art knyttet til biologisk eldre furuskog. Framtidsutsiktene til furutilknyttede arter er uvisst da nydannelsen av slike elementer er svært langsom og har i stor grad for lenge siden stoppet opp grunnet plukkhogster.

Gubbeskjegg (NT) og sprikeskjegg (NT) er vanlig utbredte arter, mens granseterlav (NT) er mindre frekvent forekommende. Huldrestry (EN) er relativt nylig funnet i området. Den ble ettersøkt uten hell, men området den er funnet i hadde store mengder hengestry og gubbeskjegg, slik at det anses sannsynlig at arten fortsatt finnes i området. Randkvistlav og kort trollskjegg (NT) er også lavarter som ble funnet, arter som ofte er knyttet til samme suboseaniske miljø som huldrestry vokser i. Ulvelav (NT) finnes spredt i de øvre deler på gammel gadd, stedvis sammen med tyri,- og melskjell og sjeldnere Pyrrhospora elabens. Lunge-, og skrubbenever ble begge sett et par steder. Mangel på osp-, og selje og lite eldre rogn, samt mangel på baserike bergvegger, medfører at området ikke er viktig for bladlav. Foldeskinn

(NT) ble funnet på en bjørkelåg i nord, og er i sør funnet av Leif Ryvarden i 1971. Reirhull etter tretåspett ble sett i en fersk granlåg og ferske ringer fra næringssøk ble sett flere steder. Området har i kraft av å utgjøre et større sammenhengende område med naturskog, verdi for arealkrevende arter som tretåspett, storfugl, meisearter og flere uglearter. Lavskrike ble ikke observert, men finnes trolig fortsatt i dalføret (jf. funn på artskart i fra 2014 i Oppland sin del av dalføret). Det var mye nattfly (sommerfugler) i de hengelavsrike skogene, og det er potensial for krevende arter i denne artsgruppen.

Tabell 1: Interessante arter funnet i Bringen utv.

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste	Totalt antall
Vedb. sopp	<i>Postia lateritia</i>	Laterittkjuke	VU	1
	<i>Fomitopsis rosea</i>	Rosenkjuke	NT	6
	<i>Phellinus chrysoloma</i>	Granstokkjuke	Signalart	2
	<i>Phellinus viticola</i>	Hyllekjuke	Signalart	Spredt
	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	NT	1
	<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	Granrustkjuke	Signalart	1
	<i>Phlebia centrifuga</i>	Rynkeskinn	NT	4
	<i>Pseudographis pinicola</i>	Gammelgranskål	Signalart	1
	<i>Serpulomyces borealis</i>	Foldeskinn	NT	2
	Lav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	Gubbeskjegg	NT
<i>Bryoria bicolor</i>		Kort trollskjegg	NT	1 steinblokk
<i>Bryoria nadvornikiana</i>		Sprikeskjegg	NT	Spredt-vanlig
<i>Hypogymnia vittata</i>		Randkvistlav	Signalart	Fåtallig
<i>Lobaria pulmonaria</i>		Lungenever	Signalart	2
<i>Letharia vulpina</i>		Ulvelav	NT	>10
<i>Usnea longissima</i>		Huldrestry	EN	1
<i>Pyrrhospora elabens</i>		-	Signalart	1
Fugl	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	Signalart	Flere sportegn
	<i>Tetrao urogallus</i>	Storfugl	Signalart	Flere observasjoner

Figur 6. Rosenkjuke (NT) øverst og ulvelav (NT) nederst. Området har spredte forekomster av nær trua rødlistearter.

Avgrensning og arrondering

Avgrensningen av området er isolert sett middels god-god gjennom at det grenser mot Bringen NR og tilbudt areal i Oppland og slik danner én samlet enhet som omfatter begge sider av dalføret. Det er muligheter til å inkludere noe mer naturskog mot Domfet uten at det er sannsynlig at det er store naturverdier her grunnet nærhet til større seterområde og innslag av nyere plukkhogst. En ev. inkludering vil likevel bedre arronderingen noe da det er dominans av eldre skog.

Tekniske inngrep

En ny skogsbilvei går igjennom de nedre deler av det søndre området nesten fram til grensa for eksisterende reservat.

Figur 7. En nylig bygd skogsbilvei fører fra til grensa for eksisterende reservat.

Vurdering og verdisetting

Isolert sett har området begrensa naturverdier. Det er helt dominert av fattige mellom- og nordboreale barskogssamfunn, mens rike skogtyper (med dertil hørende høyt artsmangfold) er dårlig representert. Området har vært gjenstand for langvarig påvirkning fra historisk omfattende gjennomhogster som har foregått i nesten hele området, selv om visse partier opp mot skoggrensa har hatt noe lavere påvirkning. Dette har ført til at det aller meste av området består av eldre-halvgammel skog, og hvor bare mindre deler kan karakteriseres som eldre naturskog. Det meste av dette er dessuten den fattigste og høyest liggende fjellgranskogen. Viktige naturskogselementer (biologisk gamle trær, gadd og læger, kontinuitet i slike elementer) er svært sparsomt forekommende i storparten av området, og gjennom dette er hogstpåvirkningen årsaken til at artsmangfoldet er fattig. I kjerneområdet er innslaget av slikt høyere.

Naturfaglig sett er det imidlertid som et storområde sammen med Bringen naturreservat, tilbudt areal på Oppland-siden og Nevlingkollen naturreservat (samt også ev mulige tilgrensende arealer), at registreringsområdet må vurderes. Til sammen danner disse en (meget) godt arrondert og naturlig

velavgrenset økologisk enhet på minst 32,5 km², som favner et tverrsnitt av Vassfar-naturen inkludert hovedvassdraget over nær 5 km lengde og hele dalprofilen. Området er et såkalt storområde (skogkledd areal >10 km²), og arronderingsmessig utgjør området en velfungerende økologisk enhet. Av storområdene i regionen er det kun Vassfaret og Trillemarka som har store skogdaler dominert av gammelskog, og dette er best utviklet i Vassfaret. Det er en sjelden kvalitet på nasjonalt nivå.

Området har enkelte supplerende kvaliteter man ikke eller i begrensa grad finner på Oppland-siden. Buskerud-siden har høyere innslag av fuktig granskog grunnet østvendt eksposisjon. Huldrestry er ikke funnet i Oppland, og tyder på bedre lokalfuktige forhold.

Området oppfyller i begrensa grad mangler i skogvernet i Norge (Framstad m.fl. 2017). For fylket sin del oppfylles:

-Forekomster av gammel granskog, gammel furuskog med prioritering av forekomster med minst regional verdi (B/**). Mangeloppnåelsen er begrensa med ett slikt område.

-Storområder >10 km². Her er mangeloppfyllelsen god når man ser området i sammenheng med Bringen NR og tilbudt areal i Oppland.

Oppsummert har området isolert sett begrensa naturverdier, men områdets viktigste kvaliteter ligger i muligheten til å kunne etablere et stort sammenhengende verneområde bestående av i all hovedsak naturskog, selv om denne er til dels temmelig hardt påvirket av eldre gjennomhogster. Området vil med tiden vil restaurere seg mot eldre naturskog, og gi bedre livsvilkår for artsmangfoldet om et reservat opprettes.

Området vurderes isolert sett som en svak ** og som ** sett i sammenheng med tilbudt areal i Oppland.

Tabell 2:

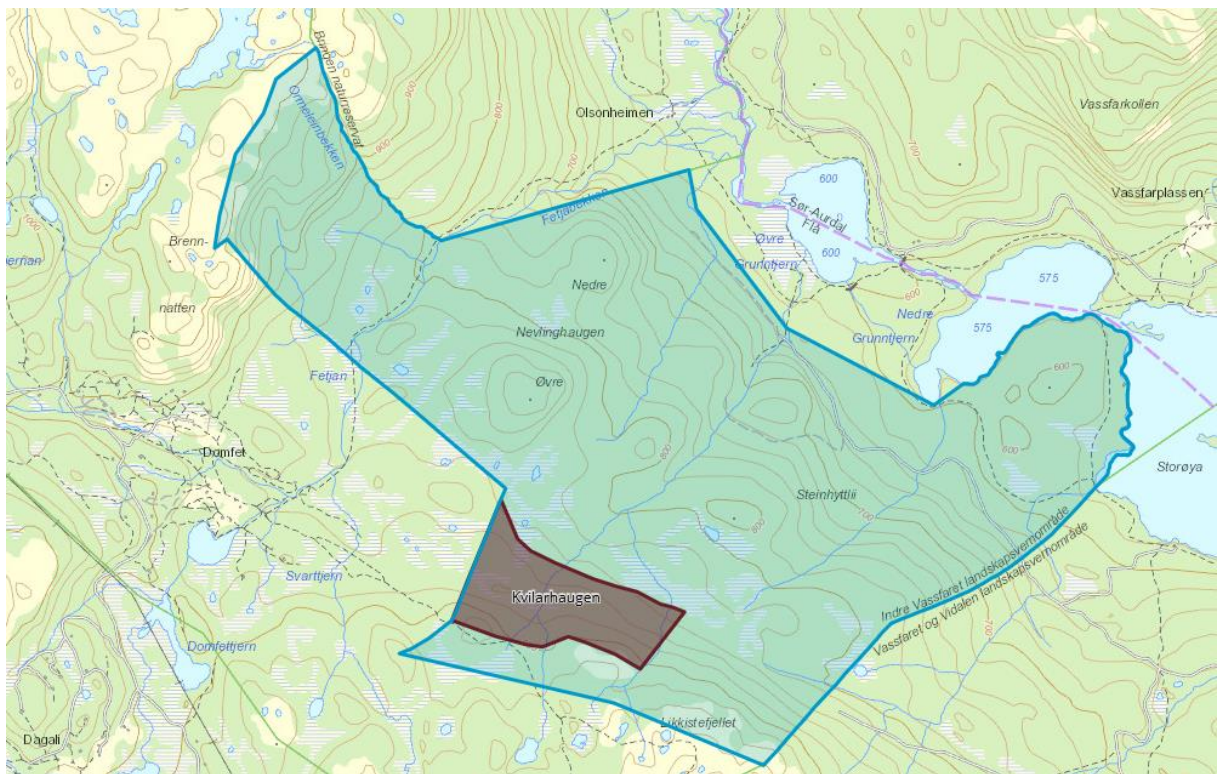
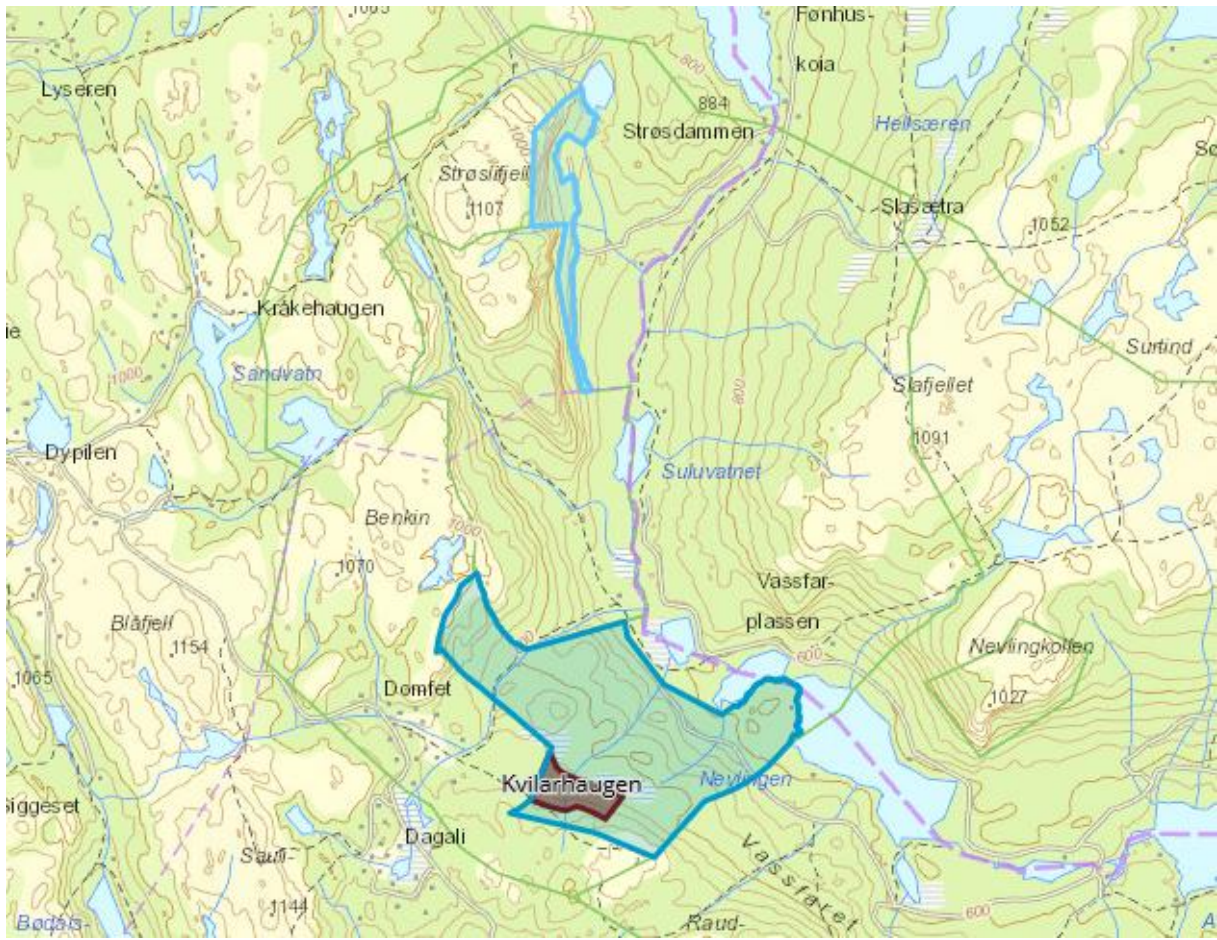
Oppsummering av viktige kriterier og samlet verdi for Bringen utv. Felt som er ”grået ut” skal ikke fylles ut for kjerneområder.

Kjerneområde	Urørthet	Død ved mengde	Død ved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Treslagsfordeling	Topografisk variasjon	Vegetasjonsvariasjon	Rikehet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
Kvilarhaugen	**	**	**	***	0	-	*	*	*	*	**			**
Totalt	**	*	*	**	0	-	*	**	*	*	*	**	***	**

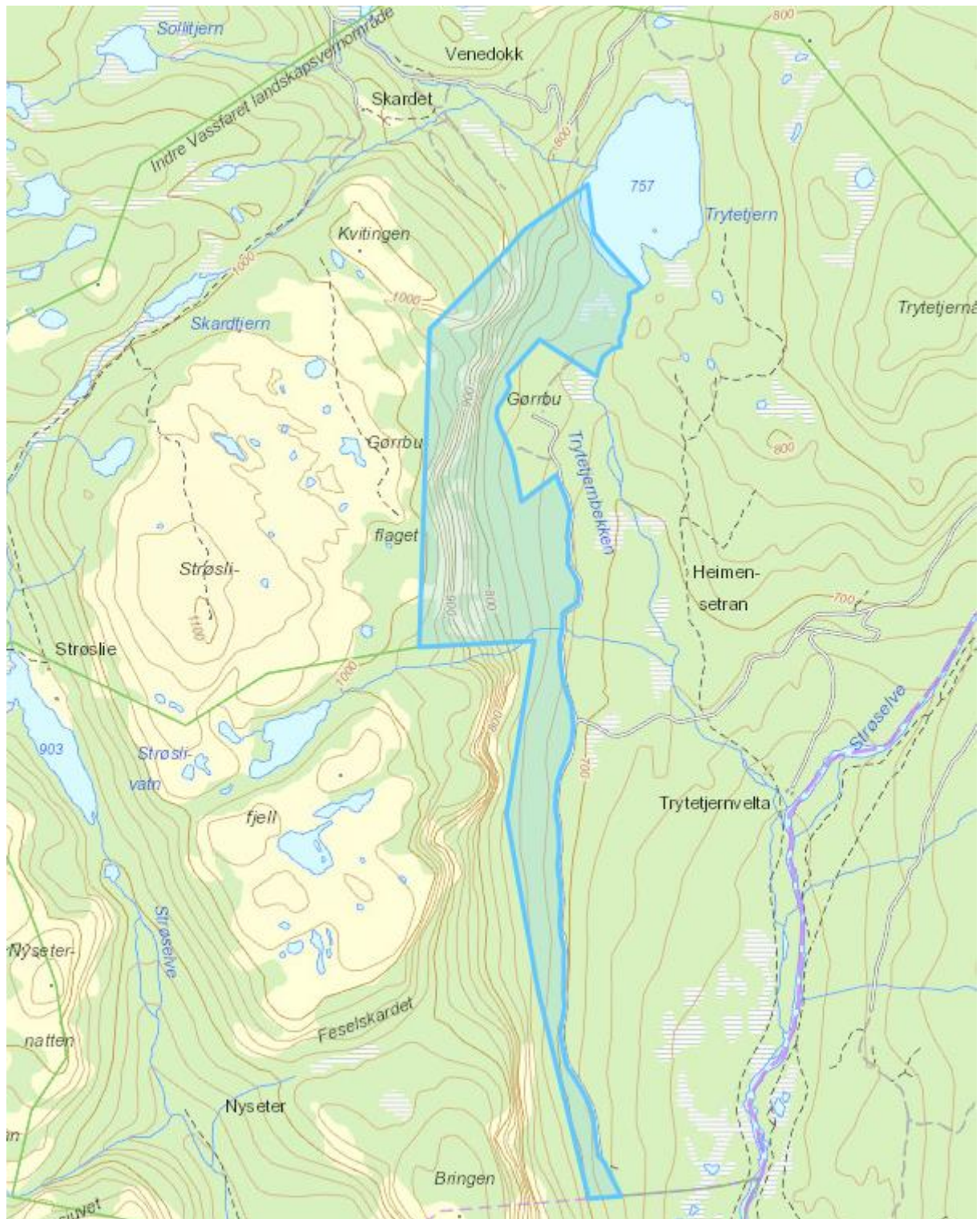
Forkortelser: OMR=område, U=urørthet i forhold til tekniske inngrep, ST=størrelse, TV=Topografisk variasjon, VV=Vegetasjonsvariasjon, AR=arrondering, AM=artsmangfold, RV=Rike vegetasjonstyper, DVM=død ved mengde, DVK=død ved kontinuitet, TF=treslagsfordeling, GB=gamle bartrær, GL=gamle løvtrær.

Litteratur:

Hofton T. H. 2014. Naturverdier for lokalitet Indre Vassfaret, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2013. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning. (Weblink: <http://borchbio.no/narin/?nid=3965>)

Figur 8. Øverst ses de to delområdene hvor Indre Vassfaret landskapsvernområde vises med ytre grønn strek. Under ses avgrensning av det sørlige delområdet grensende mot Bringen naturreservat i nord. Kjerneområdet er vist med rødbrun farge.

Figur 9. Det nordlige området er langsmalt og grenser mot Bringen naturreservat i sør og vest.